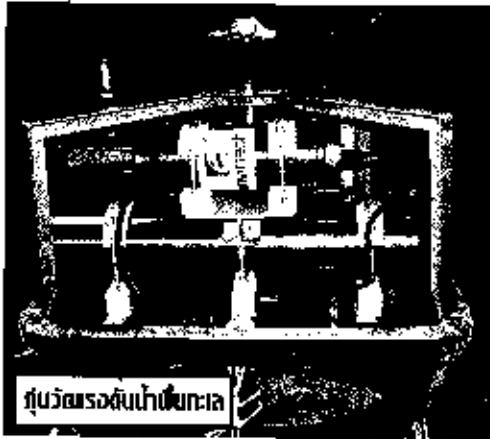
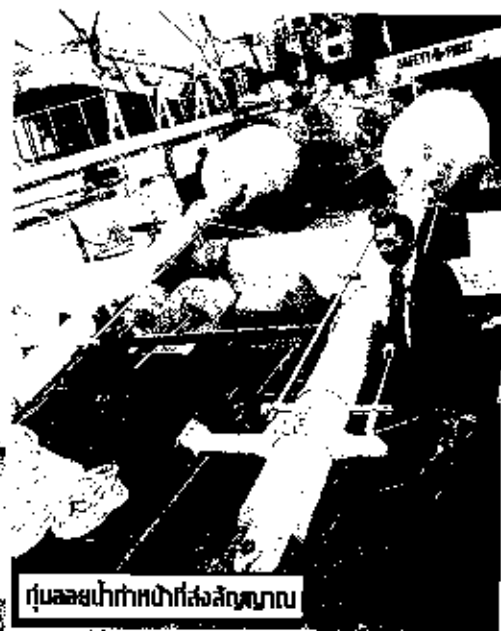

ดาร์ตบอย โครลีนามิตัวจริง

ผู้ควบคุมรอดับน้ำดื่มทะเล

ผู้ดูแลน้ำท่าที่ส่งสัญญาณ

ภาพจำลองการตรวจวัดคลื่นยักษ์ และส่งสัญญาณกลับผ่านดาวเทียม

ฉลาดสุดๆ

หาก ไม่มีสิ่งใดทำให้กลาตเคลื่อน เรือซีฟเดค (SEFDEC) ของศูนย์พัฒนาประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งออกจากท่าเทียบเรือของศูนย์ฯ ที่ตำบลแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคม จะนำหุ่นอินามิ หรือดาร์ต บอย (DART boy) 2 ชุด ไปติดตั้งกลางทะเลอันดามันให้เสร็จภายในวันที่ 18 ธันวาคม และหุ่นแรกจะรายงานข้อมูลแรงดันน้ำใต้ทะเลเข้าสู่ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม เป็นการเริ่มต้นทำหน้าที่แจ้งเตือนอันตรายที่อาจเกิดคลื่นยักษ์พัดถล่มชายฝั่ง เพื่อให้การทำนายและเตือนภัย ส่งอพยพหนีภัยเป็นไปได้อย่างรวดเร็วแม่นยำ ไม่ต้องรอให้โทรทัศน์บนฝั่งทราบอีก

ตำแหน่งวางหุ่นชุดแรก (ซึ่งยังไม่มีการขออนุญาตทางราชการว่าจะติดตั้งเสร็จ) อยู่ห่างจากหมู่เกาะสุรินทร์ 130 ไมล์ทะเล ซึ่งใกล้กับอาณาเขตประเทศพม่า ส่วนอีกหุ่นห่างจากเกาะภูเก็ต 124 ไมล์ทะเล ค่อนไปทางประเทศมาเลเซีย

หุ่นเตือนภัยนี้ มีคุณสมบัติตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วยอุปกรณ์หลัก 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นอุปกรณ์วัดแรงดันน้ำทะเล ติดตั้งวางแนบไว้กับพื้นทะเล มีรูปร่างคล้ายเรือดำน้ำ หรือ โมดูล หรือ บูย์ ซึ่งไม่ต้องกลัวจะเขี่ยออกมาเหมือนหีบไปไหนเพราะมีน้ำหนักเป็นตันโย่งไว้

อีกทั้งจุดติดตั้งมีความลึกระดับ 700-2,000 เมตร หากจะมีสิ่งมีชีวิตจำพวกปลาไปพึ่งความได้ อุปกรณ์นี้จะคอยวัดความเปลี่ยนแปลงของแรงดันน้ำที่เคลื่อนผ่าน จากนั้นจะส่งสัญญาณเสียง (ฮากุสติก โมเดม) ไปยังอุปกรณ์อีกชุดที่ผูกโยงให้ลอยอยู่บนผิวน้ำ (เซอร์เฟซ บอย) ซึ่งจะรับหน้าที่เสาอากาศ แปลงสัญญาณ อิงขึ้นสู่ดาวเทียม อินมาร์แซต แล้วส่งกลับมายังศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ ภายในกรมอุทกนิคมวิทยาบางนา เพื่อประมวลข้อมูลการตัดสินใจ เพื่อประกาศเตือนภัย

การรับข้อมูลแรงดันน้ำ การส่งสัญญาณ แล้วสื่อสารผ่านดาวเทียมมายังศูนย์เตือนภัยพิบัติ ซึ่งมีหลายขั้นตอน แต่ทุกช่วงใช้เวลาไม่เกิน 1 นาที ดังนั้น หน้าที่สุดท้ายของศูนย์เตือนภัยพิบัติจะทราบความเปลี่ยนแปลงของคลื่นทะเลอันดามันในจุดติดตั้งหุ่นภายใน 5 นาที หากค่าความเปลี่ยนแปลงของแรงดันน้ำทำให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็จะส่งให้ยูเอเอ็มหรือหุ่นใต้น้ำวัดแรงดันทุก 15 วินาที แต่ถ้ายามปกติ มันจะบันทึกค่าความเปลี่ยนแปลงทุก 15 นาที และประมวลข้อมูลรายงานทุก 6 ชั่วโมง

การติดตั้งหุ่นห่างจากชายฝั่งเยอะ ๆ จะทำให้ทราบข้อมูลคลื่นได้เร็วขึ้นเพื่อเตรียมหลบภัยได้ทัน

หุ่นนี้ มีชีวิตติดตั้งแล้วปล่อยตามฤดูกาล ต้องกลับมาเปลี่ยนแบตเตอรี่ทุก 2 ปี แล้วนำชุดใหม่ไปทดแทน

ก่อนหน้านี้มีข่าวว่า หุ่นอินามิที่ติดตั้งไว้ได้รับ

[ถ่ายจากหน้าหลัง]

น.อ.สมศักดิ์ ดาวสุวรรณ

ความเสียหาย แต่ น.อ.สมศักดิ์ ชาวสุวรรณ ผอ.ศูนย์
เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ ชี้แจงว่าเป็นเพราะมีเรือประมง
สัญชาติต่างประเทศมาผูกโยงกับทุ่นทิ้งที่ดำประกาศ
ห้ามอยู่แล้ว ทำให้เชือกที่ผูกโยงกับทุ่นได้นำขาด เพราะ
รับน้ำหนักไม่ไหว ในครั้งนี้ได้เปลี่ยนขนาดของเชือกให้
ใหญ่ขึ้นเพื่อป้องกันปัญหา ส่วนทุ่นนั้นก็จะกลับมาซ่อม
เพื่อนำกลับไปติดตั้งอีกครั้ง นอกจากนี้ ศูนย์เตือนภัย
พิบัติจะจัดหาทุ่นแบบเดียวกันอีก 2 ชุดวางในตำแหน่งที่
ห่างออกไปอีกประมาณ 400 กิโลเมตร

การติดตั้งทุ่นเตือนภัยสึนามิของไทย เป็นถาวร

- เข้าร่วมเรือชาย
- ตรวจวัดคลื่นยักษ์
- ร่วมกับประเทศอื่น
- ทำให้ทราบสถาน
- การณ์ได้รวดเร็วและ
- แม่นยำขึ้น โดยสหรัฐ
- อเมริกาวางทุ่นไว้
- แล้วในมหาสมุทร
- แปซิฟิกแล้ว ๘ ลูก
- แต่หลังโศกนาฏกรรม
- คลื่นยักษ์ถล่มชายฝั่ง

มหาสมุทรอินเดีย ในปี 2547 จึงติดตั้งเพิ่มไว้ทั่วโลก
รวม 32 ลูก อีก 4 ปีต่อมาวางเพิ่มเป็น 39 ลูก
ประเทศออสเตรเลีย ซิติ อินโดนีเซีย และไทยก็ช่วยกัน
ติดตั้งเพิ่มเติม ข้อมูลจากทุ่นแต่ละชุดจะส่งไปยังศูนย์ข้อมูล
ทุ่นเตือนภัย (เอ็นเคบีซี) ที่สหรัฐอเมริกาเพื่อเฝ้าระวังการ
เกิดแผ่นดินไหวกลางมหาสมุทรและประมวลผลว่าจะ
เกิดคลื่นยักษ์หรือไม่

ขณะที่การเตือนภัยก็ต้องพัฒนาวิธีการพร้อม
กัน ซึ่งนอกจากการส่งเสียงจากหอเตือนภัย ระบบคลด
เซ็นเตอร์ ก็อาจนำระบบเอสเอ็มเอสมาใช้กระจายข่าวอีก
ทางหนึ่ง

การติดตั้งทุ่นเตือนภัย เป็นการช่วยเพิ่มแหล่ง
ข้อมูลได้ทะเลเพื่อรายงานและประมวลผลร่วมกัน
จึงน่าเชื่อถือว่าการคาดเดาด้วยศาสตร์อื่น